

.. pramANa lakShaNa (mAdhava) ..

॥ प्रमाण लक्षण (माधव) ॥

॥ श्री गुरुभ्यो नमः हरिः ॐ ॥

अशेषगुरुमीशेशं नारायणमनामयम् ।
संप्रणम्य प्रवक्ष्यामि प्रमाणानां स्वलक्षणम् ॥ ॥
यथार्थं प्रमाणम् । १ ।
तद्विधम् । केवलमनुप्रमाणं च । २ ।
यथार्थज्ञानं केवलम् । ३ ।
तत्साधनमनुप्रमाणम् । ४ ।
केवलं चतुर्विधम् । ईशलक्ष्मीयोग्योगिभेदेन । ५ ।
पूर्वद्वयमनादिनित्यम् । ६ ।
स्वातंत्र्यपारतंत्र्याभ्यां तद्विशेषः । पूर्वं
स्वपरगताखिलविशेष विषयम् । द्वितीयं
ईशेऽन्येभ्योऽधिकम् । ।
असार्वत्रिकम् । अन्यत्र सर्वविषयम् । स्पष्टत्वे भेदः । ७ ।
योगिज्ञानं ऋजूनामनादिनित्यम् । ईशे जीवेभ्योऽधिकम् ।
अन्यत्रालोचने सर्वविषयम् । क्रमेण वर्धमानम् ।
आमुक्तेः । ततोऽव्ययम् । ।
ततोऽर्वाक्क्रमेण हसितम् । सादि च तात्त्विकेभ्योऽन्यत्र । ८ ।
अयोगिज्ञानं उत्पत्तिविनाशवत् । अल्पम् । ९ ।
अनुप्रमाणं त्रिविधम् । प्रतक्षमनुमानमागमं इति । १० ।
निर्दोषार्थेन्द्रियसन्निकर्षः प्रत्यक्षम् ।
निर्दोषोपपत्तिरनुमानम् । निर्दोषः शब्दः आगमः । ।
अर्थापत्त्युपमे अनुमा विशेषः । ११ ।
अभावोऽनुमाप्रत्यक्षं च । १२ ।
परामर्शापरामर्शविशेषात् । १३ ।
संभवपरिशेषानुमा । १४ ।
आत्मान्योन्माश्रय चक्रकानवस्थाकल्पनागौरव
श्रुतदृष्टहानादयोदूषणानुमा । ।
उपक्रमोपसंहार तदैकरूपाभ्यासापूर्वताफलार्थवादाश्च । १५ ।
उपपत्तिविशेषाः । १६ ।
त एव सोपपत्तयो लिङ्गानि । १७ ।
समाख्या वाक्यप्रकरणस्थानानि च । लिङ्गविशेषाः । १८ ।
व्याप्तिरुपपत्तिमूलम् । १९ ।

सा प्रतिज्ञाहेतुदृष्टांतरूपा । २० ।
हेतुगर्भा प्रतिज्ञा केवलाऽपि । २१ ।
सिद्धौ प्रतिज्ञायां हेतुमात्रं च । २२ ।
दृष्टांतः स प्रतिज्ञो हेतुगर्भः । २३ ।
उपपत्तिदोषौ विरोधासङ्गति । २४ ।
न्यूनाधिके वाचनिके । २५ ।
संवादानुक्तियुतास्तु एव निग्रहाः । २६ ।
प्रत्यक्षं सप्तविधम् । साक्षि षडिन्द्रियभेदेन । २७ ।
मानस प्रत्यक्षजा स्मृतिः । २८ ।
स्मृत्यनुवादयोर्नाप्रामाण्यम् । २९ ।
यथार्थत्वानुभवात् । ३० ।
अहानेश्च । ३१ ।
विरोधो मानस्ववाक्याभ्याम् । ३२ ।
स्ववाक्यविरोधोऽपसिद्धांतजातिरूपेण । ३३ ।
जातिर्न मेये मानापेक्षेत्यादिका । ३४ ।
मेये मानापेक्षास्तीति च तेनैव न्यायेन सिद्धत्वात् । ३५ ।
मानविरोधश्च । ३६ ।
छलमसङ्गति । ३७ ।
अन्यच्च । ३८ ।
अन्यच्च । ३९ ।
गृष्टिविवक्षया गामानयेत्युक्ते पृथिवी विवक्षया
गवानयनमशक्यमितिवत् । ।
त्रिविधो विरोधः । प्रतिज्ञाहेतुदृष्टांतभेदेन । ४० ।
प्रमाणविरुद्धार्थप्रतिज्ञा प्रतिज्ञाविरोधः । ४१ ।
हेतुस्वरूपासिद्धिरव्याप्तिश्चेति हेतुविरोधः । ४२ ।
साध्यस्य साधनस्य वाऽननुगमो दृष्टांत विरोधः । ४३ ।
प्रतिज्ञायाः समबलविरोध एव सप्रतिसाधनः । ४४ ।
स एकोपाधि दोषोऽपि । ४५ ।
सर्वे एते दृश्यत्वानुमाने दृष्टव्याः । ४६ ।
प्रत्यक्षागमादिभिर्जगतः सत्यत्वात् । ४७ ।
तत्पक्षे दृश्यत्वस्य च मिथ्यात्वात् । ४८ ।
अनिर्वचनीयस्य प्रतिवादिनोऽसिद्धत्वात् । ४९ ।
अनिर्वचनीयस्येति । ५० ।
आत्मनोऽपि दृश्यत्वात् । ५१ ।
शुक्तिरजतादेरनिर्वचनीयत्वाभावात् । ५२ ।
अनिर्वचनीय दृश्यत्वाभावात् । ५३ ।

मानसिद्धत्वादिति सप्रतिसाधनत्वात् । ५४ ।
 जगत्सत्यत्वग्राहि प्रत्यक्षस्य वर्तमानमात्रग्राहित्वे
 अनुमानागमप्रामाण्य ग्राहिणोऽपि प्रत्यक्षत्वाविशेषादुत्तरक्षणे
 प्रामाण्यं न सेत्स्यतीति भेदादिवाक्यानामेव प्रामाण्यं स्यात् । ।
 तस्य साक्षिसिद्धत्वं चेज्जगत्सत्यत्वमपि साक्षिसिद्धम् । ५५ ।
 व्यभिचारिश्चेदागमार्थानुमानिर्दोषत्वाध्यवसाये च समः । ५६ ।
 अत उत्तरदिवसेऽभेदवाक्यस्य भेदोऽर्थः स्यात् । ५७ ।
 निर्दोषानुमायाः सदोषत्वम् । ५८ ।
 सदोषानुमायाः निर्दोषत्वम् । ५९ ।
 इत्यव्यवस्था । ६० ।
 आश्रयसाध्यवधिकरणासिद्धयो न दूषणम् । ६१ ।
 अतिप्रसङ्गाभावात् । ६२ ।
 अतिप्रसङ्गेन हि दोषत्वादोषत्वे कल्प्ये । ६३ ।
 व्याप्तिरेव हि प्रयोजिका । ६४ ।
 असत्यपि व्याप्तिरस्त्येव । ६५ ।
 असदाश्रयस्य साधकत्वं नेत्यपि व्याप्तिं विना
 कथं निवार्यते । ।
 असदाश्रयमित्यादि विशेषणत्वसंभवे कथमव्याप्तिः । ६६ ।
 न चात्यन्ताभावोऽपि सर्वधर्मरहितः । प्रमेयत्वाद्यनुभवात् । ६७ ।
 परिशेषार्थापत्तिप्रामाण्याभ्युपगमाच्च । ६८ ।
 विमतं सकर्तृकमित्यत्र सर्वज्ञत्वस्य पक्षधर्मता बलेन
 सिद्धयङ्गीकारात् । ।
 परिशेषोऽर्थापत्तिरनुमानमित्यविशेषः । उपपत्तिमात्रत्वात् । ६९ ।
 उपपत्तेश्च व्याप्त्यपेक्षा सर्वथाङ्गीकार्येत्याग्रह मात्रेण भेदः । ७० ।
 उपमानस्यापि व्याप्तिरूपत्वात् । ७१ ।
 न हि स्वसदृशेनासदृशं क्वचिद्दृष्टम् । ७२ ।
 योग्यानुपलब्धेश्च लिङ्गत्वम् । ७३ ।
 अविशेषात् । ७४ ।
 अविशेषात् । ७५ ।
 अविशेषात् । ७६ ।
 अविशेषात् । ७७ ।
 उक्तदोषेष्वेवाशेषानुमानदोषाणामन्तर्भावः । ७८ ।
 साध्याविशिष्टोऽसिद्धिः । ७९ ।
 सिद्धसाधकोऽसङ्गतिः । ८० ।
 न प्रमासाधनं प्रमाणम् । ८१ ।
 ज्ञानव्यतिरिक्तप्रमायां प्रमाणाभावात् । ८२ ।

न चाज्ञातपरिच्छित्तिरेव प्रमेत्यत्र किञ्चिन्मानम् । ८३ ।
याथार्थ्यमेव प्रामाण्यमित्यङ्गीकारात् । ८४ ।
न चानुभूतिरेव प्रमाणम् । स्मृत्यादावव्याप्तेः । ८५ ।
वेदानुमानादि प्रामाण्यप्रसिद्धेश्च । ८६ ।
स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यमनुमानश्चतुष्टयम् ।
प्रमाणमिति विज्ञेयं धर्माद्यर्थे बुभूषुभिः ॥
इति श्रुतेश्च । ।
ऐतिह्यमागमभेदः । ८७ ।
न च सम्यगनुभवसाधनं प्रमाणम् । ईश्वरज्ञानादावव्यप्तेः । ८८ ।
अप्रामाण्ये प्रमाणाभावच्च । ८९ ।
प्रामाण्यज्ञाने च । ९० ।
तत्राप्यङ्गीकारेऽनवस्थितः । ९१ ।
स्वप्रकाशात्माङ्गीकारे तत्राव्याप्तेः । ९२ ।
स्मृतेश्च प्रामाण्यानङ्गीकारेऽनुभूतं मयेत्यत्र प्रमाणाभावात् । ९३ ।
लिङ्गत्वेन प्रामाण्ये कल्पनागौरवम् । ९४ ।
दृष्टहानिश्च । ९५ ।
स्मृतिप्रमाणद्वैविध्यमात्रकल्पने मिथ्याज्ञानादेर्निरासादनुभव
विरोधः । ।

तदनुभवाभाव इत्युक्तेऽनुभवः स्मृतिश्च नास्तीत्युक्ते
किमुत्तरम् । ।

स्वसिद्धैः साधनं परसिद्धैर्दूषणम् । ९६ ।
अतो न दूषणे अपसिद्धांतादि । ९७ ।
इष्टापत्तिः सिद्धसाधनत्वादसङ्गतमेव । ९८ ।
आनन्दतीर्थमुनिना ब्रह्मतर्कोक्तमार्गतः ।
मानलक्षणमित्युक्तं सङ्क्षेपाद्ब्रह्मसिद्धये ॥ ॥
अशेषमानमेयैक साक्षिणेऽक्षयमूर्तये ।
अजेश पुरुहूतेऽय नमो नारायणाय ते ॥ ॥

इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितं
प्रमाणलक्षणग्रन्थोत्तमं संपूर्णम्

॥ भारतीरमणमुख्यप्राणांतर्गत श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥